

речей у їх, так би мовити, нормативній онтологічній заданості дозволяє зрозуміти динаміку зображуваного за певною шкалою: трагічне – серйозне – комічне.

Винятково важливим є те, що комічне часто ґрунтується на актуалізації енциклопедичної інформації як цілого образу, так і його окремих складників. Звідси – необхідність урахувувати не тільки власне мовні, але й позамовні чинники у процесі лінгвістичного аналізу засобів і прийомів творення комічного.

Комічне – це категорія естетики та поетики, що відбиває невідповідність між недосконалим, тим, що віджило, неповноцінним змістом явища чи предмета і його формою, що претендує на повноцінність і значущість. Види комічного відзначаються своїми диференційними ознаками. В онтологічному плані між гумором, іронією, сатирою та сарказмом немає неперехідної межі. Вони взаємодіють між собою, часто переходячи один в одного, увиразнюючи при цьому характерні особливості.

Як складник художнього тексту комічне реалізується в його структурі через використання різноманітних мовних засобів. Кожний конкретний вид комічного має свою вербальну доміную, яка найбільшою мірою відповідає особливостям такого оцінного ставлення до дійсності та її осмислення, що породжує комічне значення. Це зумовлює специфіку використання різних мовних засобів та їхні функціональні властивості.

Адекватне іманентним властивостям об'єкта дослідження розуміння місця й ролі мови у творенні комічного, що досягається застосуванням відповідних мовних засобів, може бути здійснено шляхом лінгвістичного аналізу мови (у нашому випадку поетичних текстів) з урахуванням того, що певні засоби є формою, яка у своєму змістовому наповненні відсилає до певної позамовної ситуації, певних відношень між явищами дійсності, до системи ціннісних координат, крізь які «фільтрується» дійсність. Мовний засіб творення комічного важливий і цінний не тільки тому, що за його допомогою досягається певний художній ефект, а й тому, що він активізує в читача екстралінгвальні знання – комічне осмислюється на денотативному рівні, де важливу роль відіграє енциклопедична інформація, пресупозиції, смислові імплікації тощо.

Література:

1. Беляева И. А. Высказывания субъективной семантики как языковые средства создания комического эффекта в речевой коммуникации / И. А. Беляева // Комическое в мировом литературном процессе XX века (художественная практика и проблемы научного осмысления): Тез. докл. и сообщ. межгосударств. науч. конф. – Харків, 1992. – С. 20–21.
2. Івашина О. Червона шапочка іронії або іронія як кістка і привид буття / О. Івашина // Іронія: Збірник статей. – Львів: Літопис; К.: Смолоскип, 2006. – С. 101–108.
3. Калашник В. С. Конотація іронічності в семантичній структурі образно-смислової єдності / В. С. Калашник // Комическое в мировом литературном процессе XX века (художественная практика и проблемы научного осмысления): Тез. докл. и сообщ. межгосударств. науч. конф. – Харків, 1992. – С. 31–33.
4. Калашник В. С. Фразотворення в українській поетичній мові радянського періоду: Семантико-типологічний аспект. / В. С. Калашник – Харків: Вища школа, 1985. – 172 с.
5. Рамірес Хосе Луїс. Існування іронії як іронія існування / Рамірес Хосе Луїс // Іронія: Збірник статей. – Львів: Літопис; К.: Смолоскип, 2006. – С. 187–218.
6. Соловей Е. С. Українська філософська лірика: Навч. пос. із спецкурсу / Е. С. Соловей. – К.: Юніверс, 1999. – 368 с.

УДК: 811.11:371.134:316.77

О. В. Юдіна,

Запорізький національний університет, м. Запоріжжя

УДОСКОНАЛЕННЯ ПРОЦЕСУ ІНШОМОВНОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ ДО ДІЛОВОЇ КОМУНІКАЦІЇ

У статті розглядається проблема іношомовної професійної підготовки студентів до ділової комунікації відповідно до вимог суспільства, визначаються ефективні шляхи вдосконалення навчально-виховного процесу у руслі сучасних тенденцій мовної освіти, описуються методи та прийоми організації навчання іноземної мови професійного спрямування для забезпечення його максимальної ефективності.

Ключові слова: іношомовна професійна підготовка, ділова комунікація, методи та прийоми навчання, іноземна мова професійного спрямування, демократизація, автономія, індивідуалізація, інтенсифікація, інформатизація навчального процесу.

СОВЕРШЕНСТВОВАНИЕ ПРОЦЕССА ИНОЯЗЫЧНОЙ ПОДГОТОВКИ СТУДЕНТОВ К ДЕЛОВОЙ КОМУНИКАЦИИ

В статье рассматривается проблема иноязычной профессиональной подготовки студентов к деловой коммуникации согласно требованиям общества, определяются эффективные пути совершенствования учебно-воспитательного процесса в русле современных тенденций языкового образования, описываются методы и приемы организации обучения иностранному языку профессиональной направленности для обеспечения его максимальной эффективности.

Ключевые слова: иноязычная профессиональная подготовка, деловая коммуникация, методы и приемы обучения, иностранный язык профессиональной направленности, демократизация, автономия, индивидуализация, интенсификация, информатизация учебного процесса.

IMPROVING THE PROCESS OF FOREIGN LANGUAGE TRAINING THE STUDENTS FOR BUSINESS COMMUNICATION

The article deals with the problem of foreign language training the students for business communication in conformity with the society demands, effective ways to improve the process of teaching and education are set in line with modern trends of language education, the methods and techniques of organizing the training in foreign languages for special purposes are described to provide its ultimate effectiveness.

The factors of the effective process of foreign language training have been described. These factors are the democratization, autonomy, individualization, intensification, informatization of educational process in foreign language. The realization of these areas contributes to the improvement of the educational process of foreign language business communication at the European level, which is the key to successful implementation of the principles of the Bologna Declaration to the educational process.

To optimize the process of foreign language training the students in Ukrainian higher educational institutions there are certain conditions that we associate with the factors that influence the formation of motivation in foreign language learning.

The improving of the process of foreign language training the students for business communication, diversity of methods and techniques of teaching business intercultural communication, strengthening interdisciplinary connections allows to create the conditions on the basis of which the students have a personal and professional interest in the work. Interactive techniques and problem-based learning are the active methods of teaching business intercultural communication.

Key words: *foreign language professionally training, business communication, the methods and techniques of the training, professionally-oriented foreign language, democratization, autonomy, individualization, intensification, informatization of educational process.*

Постановка проблеми. Соціально-економічні реалії сучасного українського суспільства, розповсюдження глобальних ділових стосунків у світі, процеси реформування національної системи вищої освіти та посилення освітянських зв'язків у європейському контексті зумовили зростання пріоритету вищої професійної освіти в системі суспільних цінностей. Для інтеграції нашої держави в європейський економічний простір необхідні вміння ефективного ділового міжкультурного спілкування фахівців у галузі менеджменту, маркетингу, туризму, міжнародних відносин та міжнародної економіки. У зв'язку з цим проблема іншомовної підготовки кваліфікованих менеджерів, економістів, маркетологів до ділової міжкультурної комунікації набула сьогодні особливої актуальності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Автори сучасних педагогічних та методичних праць займалися дослідженням різних аспектів проблеми іншомовної професійної підготовки у вищій школі (Ю. С. Авсюкевич, О. П. Биконя, В. Д. Борщовецька, Д. В. Бубнова, Н. С. Жданова, Н. В. Зінукіна, З. М. Корнєва, Л. Я. Личко, О. В. Пенькова, А. П. Петрова, С. В. Радєцька, Ю. О. Семенчук, Г. С. Скуратівська, О. М. Устименко, І. А. Федорова, А. Ю. Чуфарлієва, Н. В. Ягельська та інші.). Аналіз сучасних досліджень, присвячених проблемі формування особистості в процесі навчання іноземної мови (ІМ), показав, що їх автори переосмислюють всю систему мовної підготовки студентів відповідно до вимог Болонської конвенції та реалій економічного і політичного життя сучасного суспільства. Однак здійснені дослідження, незважаючи на їхню безперечну цінність, лише певною мірою вирішують питання вдосконалення мовної освіти та не вичерпують всіх аспектів проблеми іншомовної професійної підготовки студентів до ділової комунікації.

Невідповідність змісту навчання інтересам та професійним потребам студентів, застосування на заняттях невиправданих прийомів навчання, непов'язаних з реальним іншомовним спілкуванням, спричиняє зниження мотивації, обмежує ініціативу та творчість, створює несприятливі умови для забезпечення ефективності навчального процесу з ІМ та не готує до ділової міжкультурної комунікації. Щоб досягти ефективних результатів у процесі навчання ІМ ділової комунікації, необхідно вирішити питання вдосконалення процесу іншомовної професійної підготовки у вищій школі.

Формування цілей статті (постановка завдання). Мета цієї статті – розглянути питання вдосконалення процесу іншомовної професійної підготовки студентів до ділової комунікації відповідно до потреб суспільства, описати ефективні методи та прийоми організації навчально-виховного процесу з іноземної мови професійного спрямування у руслі сучасних тенденцій мовної освіти.

Виклад основного матеріалу дослідження. Модернізація структури і змісту вищої мовної освіти посилює вимоги до професійних якостей, знань та вмінь, до рівня методичної підготовки викладачів ІМ, покликаних реалізувати цілі навчання ІМ – практичні, освітні, розвивальні, виховні – на різних рівнях формування у студентів іншомовної міжкультурної комунікативної компетенції з урахуванням вимог сучасного суспільства, а також вимог, зафіксованих у відповідних нормативних документах.

Нова парадигма мовної освіти полягає в тому, щоб сприяти розвитку демократичного громадянства, підтримувати методи вивчення і викладання ІМ, які допомагають студентам формувати навички, знання та вміння, необхідні їм для того, щоб стати незалежними у своїх думках та діях, більш відповідальними і готовими до співпраці з іншими людьми [1, с. 4]. Щоб домогтися якісної взаємодії зазначених вище цілей на всіх етапах іншомовної підготовки студентів до ділової комунікації з урахуванням норм, закладених у чинних освітніх документах, необхідна така організація процесу навчання, за якої збільшується працездатність студентів, підвищується продуктивність праці, зростають пізнавальна самостійність та творча активність.

Для оптимізації процесу іншомовної професійної підготовки студентів в українських ВНЗ є певні передумови, які ми пов'язуємо з чинниками, що впливають на формування мотивації у вивченні ІМ. Удосконалення процесу іншомовної професійної підготовки студентів до ділової комунікації, урізноманітнення методів та прийомів навчання ділової міжкультурної комунікації, посилення міжпредметних зв'язків дає змогу, по-перше, створити передумови, на основі яких у студентів виникає особиста і професійна зацікавленість в роботі, по-друге, ефективніше формувати науковий світогляд, спираючись на філософську ідею єдності між предметами і явищами.

Чинними програмами за ІМ професійного спрямування для ВНЗ передбачено формування у студентів спроможності ефективно спілкуватися іноземною мовою у культурному розмаїтті навчального та професійного середовища [4; 5]. Для цього на заняттях з ІМ професійного спрямування особливу увагу слід приділяти створенню у студентів потреби у спілкуванні для засвоєння фахової та культурологічно ціннісної інформації, максимально враховувати професійні потреби студентів [6, с. 101], а сам процес навчання спрямовувати на набуття не тільки знань, навичок і вмінь, а й формування певних якостей особистості, які зумовлюють результативність іншомовної ділової комунікації.

Об'єктом навчання іншомовної ділової комунікації у межах особистісно-орієнтованого підходу є мовленнєва діяльність у говорінні, аудіюванні, читанні, письмі. За А. М. Щукіним, ефективними методами та прийомами для забезпечення цієї діяльності в штучних умовах є: 1) рольові ігри, за допомогою яких організується навчальне спілкування відповідно до розробленого сюжету та розподілених між студентами ролей та міжрольових стосунків; 2) проблемні ситуації з використанням мовленнєво-мисленнєвих завдань, які передбачають виконання дій, що базуються на критичному міркуванні, на припущенні, на здогадці, на інтерпретації фактів, на умовиводі тощо; 3) вільне (спонтанне) спілкування, яке на заняттях має такі особливості: його зміст не завжди передбачений, необхідна активна мобілізація мовленнєво-мисленнєвих резервів і мовленнєвого досвіду студентів [6, с. 100].

На підставах зазначеного вище вважаємо, що вдосконалення процесу іншомовної професійної підготовки студентів до ділової комунікації можливе з урахуванням декількох чинників.

Важливим чинником є *демократизація* навчального процесу [1, с. 3; 4, с. 4]. Це означає надання студентам «права голосу» в питаннях визначення цілей, змісту та методів навчання ІМ професійного спрямування. Мається на увазі застосування різних методів дослідження, таких як: наукове спостереження, співбесіда, анкетування, тестування з метою виявлення реальних потреб студентів, їх навчальної мотивації, контексту діяльності, індивідуальних здібностей, динаміки успішності кожного студента. Необхідно максимально застосувати результати таких досліджень в організації навчального процесу та внести зміни до цієї організації відповідно до отриманих результатів досліджень.

Наступним чинником вдосконалення іншомовної професійної підготовки студентів є забезпечення *автономії* студентів [5, с. 13] у вивченні іноземних мов ділової комунікації. Змістом цього інноваційного методу відповідно до вимог сучасної освіти є збільшення ролі самостійної навчальної діяльності студента, набуття знань за рахунок творчої самостійної роботи, самостійного пошуку інформації, потрібної для виконання навчальних завдань. Студент має вчитися сам, а викладач – здійснювати мотиваційне керівництво його навчанням. Тобто мотивувати, організовувати, координувати, консулювати, контролювати. Розвиток такої навчальної автономії потребує забезпеченості навчальними матеріалами та літературою для самостійної роботи, можливостями постійного користування інформаційними технологіями, зокрема Інтернетом.

Використання *Інтернет-ресурсів* у навчанні іншомовної комунікації забезпечує досягнення цілей завдяки активному і креативному ставленню до процесу навчання, створює умови для автономії, співтворчості, міжкультурного і критичного навчання. Інтернет, по-перше, містить безмежну й невичерпну кількість джерел для навчання іншомовного спілкування; по-друге, надає можливість спілкуватися іноземною мовою у віртуальному просторі (електронна пошта, чати, форуми тощо).

Викладене вище реалізується за умови впровадження *індивідуалізації* процесу навчання іншомовного спілкування. Розвиток інтелектуального кругозору, психічних процесів і якостей особистості відіграють провідну роль в оволодінні іншомовним мовленням. Тільки за умови реалізації індивідуального підходу до тих, хто навчається, можна врахувати індивідуальні труднощі в оволодінні ІМ, розкрити та використати в навчальних цілях психологічні резерви студентів, перетворити їх з пасивних об'єктів педагогічних зусиль в активних суб'єктів-учасників навчального процесу [3, с. 250]. У світлі напрямів особистісно орієнтованої системи навчання ІМ індивідуалізація навчального процесу допомагає виявити засоби та прийоми вдосконалення знань та вмінь студентів, необхідних для якісного формування у них іншомовної комунікативної компетенції.

Необхідність розвитку творчого потенціалу та навичок критичного мислення студентів викликає потребу у реалізації *проблемного підходу* до навчання. Проблемність дозволяє значно активізувати мовленнєво-мисленнєву діяльність студентів та сприяє формуванню комунікативної мотивації. Мотивація, у свою чергу, викликає цілеспрямовану активність, стимулює вибір засобів і прийомів, їх упорядкування для досягнення мети. Виконуючи вправи та навчальні завдання, студенти самостійно набувають нові знання, навички та вміння (зокрема, вміння функціонувати, працювати та приймати рішення у нестандартних ситуаціях), що є важливим для ефективної майбутньої професійної діяльності.

Високоєфективним методом іншомовної професійної підготовки студентів до ділової комунікації є впровадження *кейсів (case study)*. Кейси найкращим чином залучають студентів до вирішення проблемної ситуації, до участі в подіях кейса. Кейс-підхід визначає проблему, яка відповідає реальній економічній або бізнес-ситуації, підвищує активність студентів у навчальному процесі. Мета кейс-методу – розвиток здатності тих, хто навчається, приймати рішення – потребує організації процесу навчання як процесу пошуку і прийняття рішень. Викладач зацікавлює та залучає студентів до обговорення проблемного питання іноземною мовою, пропонує самостійно знайти спосіб його вирішення й у такий спосіб активізує іншомовну мовленнєву діяльність студентів. Він викладає різні точки зору, акцентує суперечності, грає роль захисника «диявола» (займає контр-позицію), зіштовхує протиріччя практичної діяльності.

Викладені вище чинники вдосконалення іншомовної професійної підготовки у вищій школі є взаємопов'язаними та обумовлюють необхідність реалізації ще одного. Це *інтенсифікація* навчального процесу з іноземної мови та максимальна активізація студентів у ньому. Досвід інтенсивного навчання ІМ та *інтерактивні технології* дозволяють зробити висновок про великі потенціальні можливості використання форм колективної навчальної діяльності та ролі спільного спілкування у навчанні. Для цього на заняттях доцільно застосовувати ефективні методи та прийоми інтенсифікації навчання ІМ: створення проблемних ситуацій, участь у ролевих іграх, застосування засобів наочності, врахування принципів особистісно-рольової організації навчального матеріалу і навчального процесу та колективної взаємодії [2]. Організація парно-групової та колективної взаємодії всіх суб'єктів навчального процесу з виконання творчих, проблемно-пошукових і комунікативних завдань реалізує принципи інтерактивного навчання, що є основою новітніх технологій викладання ІМ.

Інтерактивні методи («велике коло», «акваріум», «мозковий штурм», «бліц-опитування», дискусія, рольові та ділові ігри тощо) відповідають особистісно-діяльнісному підходу до навчання іншомовного спілкування. В умовах групової та колективної взаємодії студенти активно спілкуються, працюючи в парах, малих групах, командах, обмінюючись навчальною інформацією. Широке застосування колективно-групових форм роботи з метою вирішення проблемних завдань, на нашу думку, сприятиме ефективності навчання іншомовної комунікації.

Важливий засобом оптимізації навчальної діяльності студентів та інтенсифікації процесу навчання ІМ є *комп'ютерні технології*. Використання комп'ютерних технологій є доцільним для навчання мовного і мовленнєвого навчального матеріалу, проведення тестування щодо перевірки рівня сформованості фахової комунікативної компетенції, впровадження у практичні / семінарські заняття *презентацій*, самостійно підготовлених студентами згідно з поставленими викладачем завданнями.

Поруч із традиційними засобами навчання зарекомендували свою доцільність такі комп'ютерні навчальні засоби як: електронний підручник, електронний посібник, електронні довідники, комп'ютерні навчальні програми, мультимедійні курси CD та дистанційні курси. Комп'ютерна техніка забезпечує сприймання інформації через слуховий та зоровий канали, що дозволяє здійснити навчання і контроль засвоєння ІМ в різних режимах самостійного пошуку і на різних рівнях складності.

Застосування нових технологій у класичній системі навчання, безсумнівно, створює різноманітний вибір бажаних шляхів у процесі іншомовної професійної підготовки студентів до ділової комунікації. Завдяки цьому педагогічний процес знає оптимізацію на всіх етапах організації навчального процесу, наприклад, пред'явлення, засвоєння та закріплення матеріалу; підкріплення інтерактивністю; регулювання обсягу іншомовного матеріалу. Але слід відзначити, що успіх реалізації багатьох із названих технологій, методів, прийомів залежить від *інформатизації* навчального процесу. Він має бути насиченим комп'ютерною технікою, щоб кожний студент мав можливість і у межах ВНЗ вести пошук в Інтернеті, отримувати через Інтернет потрібні консультації, завдання від викладача та його коментарі щодо їх виконання, обмінюватися інформацією та виконувати через Інтернет спільні навчальні проекти із студентами свого ВНЗ, інших ВНЗ і навіть із студентами інших країн, мови яких вивчаються.

Висновки. Підсумовуючи викладене вище, зазначимо, що врахування всіх названих чинників сприятиме вдосконаленню навчально-виховного процесу з іншомовної ділової комунікації на рівні європейських стандартів, що є запорукою успішному втіленню в освітній процес положень та принципів Болонської декларації. Весь потенціал проблемного навчання, інтерактивних та комп'ютерних технологій має бути впроваджений у навчальний процес для підвищення результатів іншомовної професійної підготовки студентів до ділової комунікації та формування у них іншомовної фахової комуні-

кативної компетенції, що є необхідним для кар'єрного і професійного зростання, розвитку бізнесу, виробництва, торгівлі, успішної міжнародної співпраці з діловими партнерами.

Література:

1. Загальноєвропейські Рекомендації з мовної освіти: вивчення, викладання, оцінювання / [науковий редактор українського видання доктор пед. наук, проф. С. Ю. Ніколаєва]. – К. : Ленвіт, 2003. – 273 с.
2. Китайгородская Г. А. Курсовое обучение иностранным языкам методом активизации резервных возможностей личности как объект стандартизации / Г. А. Китайгородская // Образовательные стандарты в курсовом обучении иностранным языкам. – М., 1999. – С. 16–18.
3. Методика викладання іноземних мов у середніх навчальних закладах: Підручник. Вид. 2-е, випр. і перероб. / [Кол. авторів під керівн. С. Ю. Ніколаєвої]. – К. : Ленвіт, 2002. – 328 с.
4. Програма з англійської мови для професійного спілкування / [Колектив авторів : Г. Є. Бакаєва, О. А. Борисенко, І. І. Зуєнок та ін.] – К. : Ленвіт, 2005. – 119 с.
5. Рамкова програма з німецької мови для професійного спілкування для вищих навчальних закладів України / [Колектив авторів : С. М. Амеліна, Л. С. Аззоліні, Н. Є. Беньямінова та ін.]. – К. : Ленвіт, 2006. – 90 с.
6. Щукин А. Н. Обучение иностранным языкам / А. Н. Щукин. – М. : Филоматис, 2004. – 416 с.

УДК 81'373.421:796.322

Н. А. Юрко,

Львівський державний університет фізичної культури, м. Львів

СИНОНІМІЧНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ ТЕРМІНІВ ГАНДБОЛУ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

Статтю присвячено дослідженню синонімічних особливостей фахової термінології гандболу в англійській мові. Актуальність дослідження визначається суперечливою природою термінологічної синонімії та відсутністю комплексного дослідження синонімічних термінів такого поширеного ігрового виду спорту, як гандбол. Об'єктом нашого дослідження є англійські синонімічні одиниці гандбольної термінології, а предметом – синонімічні характеристики термінів гандболу в англійській мові. Мета даної розвідки полягає у комплексному дослідженні англійських синонімічних одиниць термінології гандболу.

Проаналізовано вибірку англійських спортивних термінів із друкованих джерел та Інтернет ресурсів. Шляхом аналізу літературних джерел, зіставний методом та методом структурного аналізу виявлено синонімічні відносини у сфері термінів гандболу в англійській мові. Окреслено перспективні напрямки подальших досліджень у галузі фахової лексики гандболу.

Ключові слова: синонімія, синонімічні ряди, терміни, синонімічні одиниці, спортивна термінологія, гандбол.

СИНОНИМИЧЕСКИЕ ХАРАКТЕРИСТИКИ ТЕРМИНОВ ГАНДБОЛА В АНГЛИЙСКОМ ЯЗЫКЕ

Статья посвящена изучению синонимических особенностей профессиональной терминологии гандбола в английском языке. Актуальность исследования определяется противоречивой природой терминологической синонимии и отсутствием комплексного исследования синонимических терминов такого распространенного игрового вида спорта, как гандбол. Объектом нашего исследования являются англоязычные синонимические единицы гандбольной терминологии, а предметом – синонимические характеристики терминов гандбола в английском языке. Цель данной статьи заключается в комплексном исследовании англоязычных синонимических единиц терминологии гандбола.

Проанализирована подборка англоязычных спортивных терминов из печатных источников и Интернет ресурсов. Путем анализа литературных источников, сопоставительным методом и методом структурного анализа выявлены синонимические отношения в сфере терминов гандбола в английском языке. Обозначены перспективные направления дальнейших исследований в отрасли профессиональной терминологии гандбола.

Ключевые слова: синонимия, синонимические ряды, термины, синонимические единицы, спортивная терминология, гандбол.

SYNONYMOUS CHARACTERISTICS OF ENGLISH HANDBALL TERMINOLOGY

The article deals with synonymous peculiarities of the professional terms in English handball terminology. Actuality of the research was determined by a contradictory nature of terminology synonymy and lack of complex investigations in the field of synonymous units in handball terminology.

The aim of the research was a complex study of English synonymous units in handball terminology. Consequently, the object of research was the English synonyms in the sports terminology of handball, and the subject concerns the synonymous characteristics of the English handball terms.

English samples of sports terms from library and Internet resources have been analysed in the article. Synonymous relations in English handball terminology have been revealed due to the resource analysis, the comparative and structural analysis methods.

The findings of the research are as follows: synonymous units account for 31% of the studied terms; the ratio of absolute synonyms in handball terminology is 68% and relative synonyms – 32%; synonymous relations have been revealed between the simple terms, compound terms, word-combinations and abbreviations; synonymic strings of handball terms range from 2 to 4 synonyms; the most productive is the synonymy among one-component terms, multi-component terms, and between one- and multi-component terms of handball.

Further research perspectives in professional handball terminology have been defined in terms systematization and compiling a handball glossary considering the synonymous peculiarities of English handball terms.

Keywords: synonymy, synonymic strings, terms, synonymous units, sports terminology, handball.

Спортивна термінологія, як вагома частина словникового складу англійської мови, перебуває в стані постійного розвитку. Процес безперервного розвитку будь-якої мови супроводжуються появою нових термінів для позначення вже відомих предметів та явищ. Проте, науковий стиль термінології вимагає максимальної точності визначень та формулювань. Така протидія двох закономірностей викликає необхідність дослідження важливої проблеми складної та неоднозначної синонімії в термінології.

Актуальність дослідження визначається суперечливою природою термінологічної синонімії та відсутністю комплексного дослідження синонімічних термінів такого поширеного ігрового виду спорту, як гандбол.